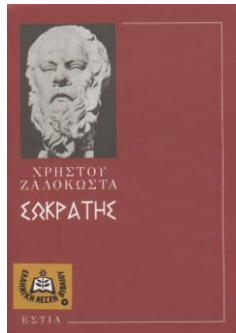

Το συνιστά ο Κωστάκης

ΣΤ' Δημοτικού, 11 χρόνων από το Κάτω Χαλάνδρι.

Λαχτάρα για το Σωκράτη!

Με τη σεμνότητα που τον διέκρινε ρώτησε την υπεύθυνη της Λέσχης με συγκρατημένη λαχτάρα: “Αν έρθω πρώτος λαχειοπώλης, θα μου δωρίσετε το Σωκράτη;”

Αγωνιστής- φαβορί!

“Όπως βλέπεις, Κωστάκη, πας φαβορί για πρώτος και άσε τις μετριοφροσύνες! Φυσικά και θα σου δωρίσουμε το “Σωκράτη” που το προτιμάς. Αν και το βιβλίο αυτό του Χρήστου Ζαλοκώστα είναι για μεγάλους”. Ο Κωστάκης είχε δει το βιβλίο 2πλό αστέρι στην Έκθεση, ποιός ξέρει τι είχε ακούσει για τον αρχαίο αυτό πρόγονό μας και το ...έβαλε στο μάτι!

Για το βιβλίο του Σχολείου και του Χωριού

Ο Κωστάκης με πολύ ενθουσιασμό, αλλά και σύστημα κίνησε τη λοταρία για το “βιβλίο του σχολείου και ενός απομονωμένου ή ακριτικού χωριού”, που γινόταν στα πλαίσια της Εβδομάδας Βιβλίου της Λέσχης, με Έκθεση, Ψυχαγωγία για παιδιά, Διάλεξη - Συζήτηση για το ελεύθερο διάβασμα του παιδιού και του νέου και άλλες 12 εκδηλώσεις, στα πλαίσια του στόχου “Βιβλίο και Ζωή”.

Ανήσυχος, ευρηματικός, συστηματικός

Μας ενημέρωσε σχετικά: “Πήρα αφίσες λοταρίας κι έβαλα στην πολυκατοικία μου, εκεί που περιμένουν για το ασανσέρ. Κρατούσα και το πρόγραμμα της Εβδομάδας βιβλίου και το έδειχνα. Πήγα και στα 26 διαμερίσματα. Έκλεισα και με το τηλέφωνο “τυχερούς” λαχνούς σε θείους, θείες, ξαδέλφια, γιαγιάδες... Μετά πήγα και σε διπλανές πολυκατοικίες. Οι περισσότεροι πήραν, μερικοί μάλιστα 2 και 3 λαχνούς. Το Σαββατοκύριακο πήγα στο καφενείο του θείου μου στη Μάνδρα Αττικής. Αφίσα έξω, αφίσα μέσα! Δεν άφησα κανέναν παραπονεμένο! Μερικοί πήραν και πέντε λαχνούς!” Τελικά ο Κωστάκης πούλησε 160 λαχνούς από τους 750 που πούλησαν όλοι οι μαθητές του σχολείου!

Με κόκκινα μάτια! Του μιλούσε το δαιμόνιο!

Του δώσαμε το Σωκράτη σε ειδική τελετή βράβευσης των τριών πρώτων λαχειοπώλων. Υπήρξαν κι άλλοι τόσο διαφορετικοί, και καθηγητές ακόμα, που θαύμασαν το “Σωκράτη” και συνδέθηκαν στενά με το βιβλίο αυτό. Αλλά γι’ αυτούς θα μιλήσουμε άλλη στιγμή. Ήρθε την επόμενη μέρα ο Κωστάκης με κόκκινα μάτια. “Τι έπαθες Κωστάκη; Μήπως θα γίνεις ...άσπρο κουνέλι;” “Το διάβασα!” “ Ποιό; Το Σωκράτη; Όλο;!” “Όλο! Ξημερώθηκα και ένιωθα σα να μου μιλούσε το δαιμόνιο!”

Αχώριστος φίλος του ο Σωκράτης

Όπως μάθαμε αργότερα από τον πατέρα του, το “Σωκράτη” δεν τον αποχωριζόταν ο Κωστάκης με τίποτα, τον είχε στο προσκεφάλι του! Τον διάβαζε και τον ξαναδιάβαζε. Καθώς μεγάλωνε κι αυξάνονταν οι εμπειρίες του και δυνάμωνε το μυαλό του, όλο και κάτι καινούριο είχε να του πει ή πιο βαθιά ή από άλλη σκοπιά να το σκεφτεί. Ένα αληθινό, ζωντανό βιβλίο δεν σε αφήνει εύκολα σε ησυχία...

- 📖 Δε νικά το πλήθος, παρά η ψυχή, η θέληση της νίκης σ.307
- 📖 Ο έξω κόσμος, τα φαινόμενα, είναι ψεύτικα. Ο μέσα κόσμος, η ψυχή είναι αθάνατη. Εκεί θα βρεις τις αιώνιες αλήθειες, που μήτε καιρός, μήτε άνθρωποι μπορούν να τις αλλάξουν. σ.161
- 📖 Η αρετή δεν μαθαίνεται με τα λόγια, όσο με το παράδειγμα. σ.241
- 📖 Καμιά προσπάθεια για ένα μεγάλο σκοπό δεν πάει χαμένη, δεν ξεχνιέται, ακόμη και όταν χαθεί. σ.329
- 📖 Δεν είναι σκλαβιά να συμμορφώνεται ο άνθρωπος με τους Νόμους. Είναι σωτηρία. Όχι με τους γραμμένους Νόμους της Πολιτείας μόνο, παρά και με τους άγραφους, εκείνους που πηγάζουν από τη συνείδηση του ανθρώπου. σ.185

- 📖 Μη νομίζετε πως χρειάζεται πολύς κόπος, για να ξυπνήσετε τις ψυχές των ανθρώπων: Έχει κάτι θεϊκό η ψυχή κι αποζητά τη λύτρωσή της. σ.328